

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako disciplinárny súd Slovenskej republiky – v odvolacom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miroslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci sudcu Krajského súdu v B B JUDr. A M nar. , bytom V P pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 116 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. f/ zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch a prísediacich) na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2009 prejednal odvolanie predsedu Krajského súdu v B B proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu sp. zn. 2 Ds 1/07 zo dňa 9.10.2008, 27.11.2008 a takto:

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Ds 1/2007 z 9.10.2008 a 27.11.2008 **zrušuje** a vec **vracia** prvostupňovému disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím prvostupňového senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - disciplinárneho súdu sp. zn. 2 Ds 1/07 zo dňa 9.10.2008 bolo o návrhu proti JUDr. A M na tom skutkovom základe, že vo veci sp. zn. 51-24 K 83/00-1049 zo dňa 16. septembra 2004 ustanovil Ing. O N za osobitnú správkyniu, pričom opatrením sp. zn. 51-24K 83/00-1137 zo dňa 19. januára 2005 jej dal súhlas na vyplácanie preddavkov na hotové výdavky súvisiace s výkonom správy vo výške 90.000,- Sk mesačne s účinnosťou od 1. januára 2005 ako fyzickej osobe označenej rodným číslom, avšak v priebehu konkurzu vykonávala rekonštrukciu účtovníctva ako Ing. O N

E , IČO: , to je fyzická osoba, živnostníčka, ktorá nie je identická s osobou osobitnej správkyni a tak bolo E neoprávnene vyplatené 2.640.000,- Sk bez DPH bez právneho titulu určeného sudcom JUDr. M , keď preddavky boli vyplácané do konca roku 2005, čo je v rozpore so zásadami vyplácania hotových výdavkov v zmysle Zákona o konkurze a vyrovnaní, určil jej pomerne široký okruh pôsobnosti (viď. znenie opatrenia Krajského súdu v B. B. k č. 51-24 K 83/00-1049 zo 16. septembra 2004 v prílohe). Dňa 27. mája 2005 uzatvorila Ing. N ako osobitná správkyni v mene úpadcu s P S a. s. (v súčasnosti P a. s.) Rámcovú zmluvu o zriaďovaní štruktúrovaných nadlimitných termínovaných vkladov (viď Rámcová zmluva o zriaďovaní štruktúrovaných nadlimitných termínovaných vkladov v prílohe). V nadväznosti na uvedenú zmluvu zriadila nadlimitný termínovaný vklad, na ktorom sústredila peňažné prostriedky patriace do konkurznej podstaty úpadcu. Dňa 1. júna 2005 vložila na termínovaný účet peňažné prostriedky vo výške 159.850.000,- Sk. Deň splatnosti bol stanovený na 1. júna 2007, pričom B S, a. s., ku dňu splatnosti istinu vkladu a úrokový výnos vo výške 0.16 % p. a., takže ku dňu splatnosti činil výnos z úroku sumu 511.520,- Sk. V prípade predčasnej výpovede vkladu mal klient zaplatiť sankciu za predčasné ukončenie vo výške 3,60 % z predčasne ukončeného vkladu. Ing. N termínovaný vklad predčasne ukončila 7. decembra 2005 a zaplatila vtedy už P a. s., sankciu vo výške 5.573.819,- Sk. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vznikla v konkurznom konaní nová pohľadávka z titulu náhrady škody voči Ing. N Rozsudkom sp. zn. 6 M Obdo 4/2005 z 22. februára 2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom zrušil opatrenie Krajského súdu v B. B. k. 51-24 K 83/00-1049, ktorým bola Ing. N ustanovená za osobitnú správkyni (viď znenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Obdo 4/2005 z 22. februára 2006 v prílohe); rozhodnuté tak, že konanie bolo zastavené z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene. Pri druhom skutku, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 13. septembra 2006 dal JUDr. M opatrením č. k. 51-24 K 280/99-2280 súhlas na predaj majetku z podstaty mimo dražby v prospech Svojpomocného družstva K. JUDr. M však nedal súhlas na speňaženie časti majetku, nehnuteľností na LV č. 757 pre k. ú. K, z toho dôvodu, že ponúkaná kúpna cena za túto časť majetku sa mu javila nízka (viď znenie opatrenia Krajského súdu v P B. k. 51-24 K 280/99-2280 v prílohe). Týmto svojím opatrením umožnil záujemcovi zvýšiť ponuku, čo záujemca dňa 28. septembra 2006 využil. Následne JUDr. M vydal 11. októbra 2006 opatrenie č. k. 51-24 K 280/99-2288, ktorým umožnil v lehote do októbra 2006 doručiť súdu ponuku na odkúpenie tohto majetku všetkým záujemcom, ktorí v minulosti predložili ponuku na kúpu uvedeného majetku za podmienok určených v uvedenom opatrení, teda minimálna kúpna cena bola stanovená na sumu 1.150.000,- Sk a záujemcovia boli povinní preukázať zloženie zábezpeky vo výške 600.000,- Sk (viď znenie opatrenia Krajského súdu v B. B. k. 51-24 K 280/99-2288). Správca konkurznej podstaty v súlade s opatrením č. k. 51-24 K 280/99-2288 oboznámil s touto skutočnosťou piatich záujemcov, ktorí v uplynulom období predložili ponuku na kúpu predmetného majetku. Zverejnenie došlých ponúk sa konalo 27. októbra 2006 a o jej výsledku bola spísaná zápisnica č. k. 51 K 280/99-2293, ktorá konštatovala predloženie štyroch ponúk:

- záujemca , L , vo výške 4.008.000,- Sk,
- záujemca , a. s., T , vo výške 3.100.000,- Sk,
- záujemca S T , a. s., H , vo výške 1.600.601,- Sk,
- záujemca S K vo výške 1 200 000 Sk (viď znenie zápisnice č. k. 51 K 280/99-2293 v prílohe).

Dňa 4. decembra 2006 sa konala schôdza veriteľov, ktorá súhlasila s predajom vyššie uvedeného majetku S [redacted]. Dňa 6. decembra 2006 vydal JUDr. M [redacted] opatrenie č. 51-24 K 280/99-2393, ktorým dal súhlas na predaj majetku, nehnuteľností na LV 757 k. ú. K [redacted], mimo dražby v prospech S [redacted]. K [redacted] (viď znenie opatrenia Krajského súdu v B [redacted] B [redacted] č. k. 51-24 K 280/99-2393 v prílohe), hoci jeho ponuka neobsahovala žiadne prílohy a ani potvrdenie o zaplatení zábezpeky; spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie bol oslobodený, s odôvodnením, že skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením. Následne prvostupňový disciplinárny senát osobitným rozhodnutím zo dňa 27.11.2008 priznal JUDr. A [redacted] M [redacted] náhradu trov konania v sume 41.695,- Sk, ktorú je povinná zaplatiť Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti SR k rukám JUDr. M [redacted] vo výške 2.524,- Sk a na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Š [redacted] S [redacted] vo výške 39.171,- Sk.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil ust. § 124 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich, keď konštatoval, že pri prvom skutku bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene a to po uplynutí lehoty dvoch rokov, kedy disciplinárna zodpovednosť sudcu zanikla. Pri druhom skutku konštatoval, že vydaním opatrení č.k. 51-24 K 280/99-2288 a č.k. 24-24 K 280/99-2393 nešlo o svojvoľné rozhodnutia v konkurznej veci sp. zn. 51-24 K 280/99, pretože obe rozhodnutia vydané sudcom JUDr. M [redacted] boli vydané v súlade s podmienkami a kritériami obsiahnutými v pláne speňažovania a v snahe nepoškodiť záujmy veriteľov v oblasti rozdeľovania výťažku a uspokojenia ich pohľadávok, ktoré mali zabezpečené záložným právom na týchto nehnuteľnostiach, vrátane záujmov ostatných konkurzných veriteľov. Navrhovateľ nepreukázal, že týmito rozhodnutiami sudca spôsobil značnú škodu, neuniesol tak dôkazné bremeno a jeho tvrdenie v konaní preukázané nebolo. Konanie sudcu M [redacted] teda nemožno považovať za konanie, ktoré by napĺňalo znaky závažného disciplinárneho previnenia sudcu podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 116 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ Zákona o sudcoch a prísediacich ani disciplinárneho previnenia. Na základe týchto skutočností bol sudca spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v druhom skutku podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediacich oslobodený. Rozhodnutie o náhrade trov disciplinárneho konania súd odôvodnil ust. § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich s použitím vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti týmto rozhodnutiam podal riadne a včas odvolanie predseda Krajského súdu v E [redacted] B [redacted] a žiadal, aby odvolací senát disciplinárneho súdu zrušil rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení odvolania uviedol, že pri prvom aj druhom skutku, pre ktorý bol voči sudcovi JUDr. M [redacted] podaný návrh na disciplinárne konanie, dospel prvostupňový senát k nesprávnemu právnomu záveru. Pri prvom skutku, keď bolo disciplinárne konanie zastavené, nemohol zmeškať lehotu na podanie návrhu, keď tak urobil dňa 14.5.2007. Sudca JUDr. M [redacted] ustanovil Ing. N [redacted] za osobitnú správkyniu opatrením zo dňa 14.9.2004, avšak toto je len začiatok protiprávneho konania sudcu, ktoré pokračovalo aj v ďalšom období, keď Ing. N [redacted] boli vyplácané neoprávnene hotové výdavky súvisiace s výkonom správy vo výške 90.000,- Sk mesačne, ako fyzickej osobe a to až do decembra 2005. Tiež v júni 2005 boli vložené peňažné prostriedky na termínovaný účet, pričom za predčasne ukončený vklad 7. decembra 2005 bola bankou uplatnená sankcia vo výške 5.573.819,- Sk a teda samotný skutok opísaný v bode I. návrhu možno hodnotiť ako pokračujúci, keď protiprávna činnosť prebieha dlhší čas, avšak tvorí jeden skutok. Analogicky z pohľadu trestného práva pokračovanie v trestnom čine je taká trestná činnosť, keď

jednotlivé čiastkové akty napĺňajú rovnakú skutkovú podstatu, je tu rovnaký spôsob výkonu a objektívna i subjektívna súvislosť. Objektívna súvislosť sa spravidla vidí v súvislosti miestnej, časovej a v predmete útoku, subjektívna súvislosť spočíva v realizácii rovnakého zámeru. Čas, miesto a spôsob spáchania jednotlivých činov páchatelom napĺňajú znaky toho istého trestného činu z hľadiska posúdenia objektívnych súvislostí a sú dôležité pre záver, či ide o pokračovanie v tom istom trestnom čine alebo opakovanie. Použijúc tieto závery na konanie sudcu JUDr. M bolo jeho konanie v rozpore so zákonom o konkurze a vyrovnaní, pretože ustanovil Ing. N za osobitnú správkyniu, hoci nebola zapísaná v zozname Krajského súdu v B E pre obvod tohto súdu dňa 16.9.2004. V čase od januára 2005 jej vyplácal zálohové 90.000,- Sk mesačne až do konca roku 2005 a súhlasil s tým, aby predčasne bol ukončený terminovaný vklad v B S , resp. P dňa 7.12.2005, pričom došlo ku škode. Najvyšší súd SR rozhodnutím zo dňa 22.2.2006 sp. zn. 6 M Obdo 4/05 zrušil opatrenie, ktorým bola Ing. N ustanovená do funkcie osobitnej správkyně. Na celé konanie sudcu M sa potom možno dívať ako na pokračovací skutok, trvajúci od 16.9.2004 do 22.2.2006. Z tohto pohľadu je potom návrh na disciplinárne konanie podaný včas.

Pri hodnotení konania JUDr. M pri druhom skutku bol taktiež nesprávne právne posúdený postup tohto sudcu ako sudcu konkurzného, pretože z čl. 144 ods. 1 Ústavy SR vyplýva, že sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. Pre každého sudcu potom vyplýva povinnosť rešpektovať ustanovenia platného zákona, ktoré JUDr. M v rámci speňažovania majetku ako konkurzný sudca porušil a to ust. § 27 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, keď predajom mimo dražby bez schválenia plánu speňažovania schôdzou konkurzných veriteľov sa speňažujú len byty a nebytové priestory a majetok bezprostredne ohrozený zničením alebo znehodnotením, ako aj tovary vyrábané alebo služby poskytované úpadcom, ktorého podnik sa prevádzkuje. Predaj majetku mimo dražby, ktorý bol realizovaný v rámci konkurzného konania sa mohol uskutočniť len na základe schválenia plánu speňažovania schôdzou konkurzných veriteľov a to pred uskutočnením predaja mimo dražby. Záver prvostupňového disciplinárneho súdu o tom, že dodatočná možnosť uložená JUDr. M na zvýšenie kúpnej ceny, časti odpredávaného majetku je v súlade so schváleným plánom speňažovania, nie je pravdivý. V danom prípade v pláne speňažovania bolo schválené, že nehnuteľnosti budú odpredané ako celok a preto JUDr. M pokiaľ umožnil po obdržaní ponúk od záujemcov zvýšiť im kúpnu cenu pre časť odpredávanej nehnuteľnosti, je to v rozpore so zákonom. Jednalo sa o svojvoľné konanie JUDr. M Taktiež následné konanie, keď dodatočne bola daná možnosť na zvýšenie ceny časti odpredávaného majetku, nepostupoval sudca M správne, keď ďalší traja zájemcovia boli z výberového konania vylúčení, pretože sa jednalo o nové a samostatné konanie, v rámci ktorého mal povinnosť umožniť domáhať sa kúpy majetku všetkým záujemcom a majetok odpredať za najvýhodnejšiu cenu a to bola ponuka vo výške 4.008.000,- Sk. Záver konštatujúci, že sa prihlásil len jeden záujemca na kúpu majetku nie je preto pravdivý, pretože pokiaľ boli menené vopred stanovené podmienky predaja majetku mimo dražby, mohli byť menené aj ďalšie skutočnosti stanovené pred odpredajom a mohol byť majetok odpredaný finančne najvýhodnejšiemu záujemcovi. Pokiaľ by sudca takto postupoval, do podstaty by pribudlo skoro 3.000.000,- Sk naviac, a preto tiež jeho konaním vznikla škoda veľkého rozsahu. Podmienky predaja neurčuje súd s výnimkou tých, ktoré sú stanovené v § 27 ods. 4 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ale schôdza konkurzných veriteľov s tým, že ich schváli v pláne speňažovania. Dodatočné schválenie postupu JUDr. M schôdzou konkurzných veriteľov je právne irelevantné a prvostupňový senát disciplinárneho súdu sa mal výlučne zaoberať otázkou, či sudca pri svojej činnosti sa riadil taxatívnymi ustanoveniami Zákona o konkurze a vyrovnaní alebo konal svojvoľne takým spôsobom, ktorý Zákon o konkurze

a vyrovnání nepozná. Nakoľko jeho konaním neboli rešpektované príslušné ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnání, dopustil sa závažného disciplinárneho previnenia.

K podanému odvolaniu, sa prostredníctvom právneho zástupcu, vyjadril sudca JUDr. M tak, že odvolanie nepovažuje za dôvodné, pretože neobsahuje žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nezaoberal a nevysporiadal prvostupňový senát disciplinárneho súdu. V odvolaní navrhovateľ neprípustne zjednodušil vecné a vzťahové súvislosti tvrdeniami, ktoré uviedol, nie vždy pravdivo opísal skutočnosti a zavádzal. Nesúhlasí s tým, že ustanovenie Ing. N do funkcie osobitného správcu a následné vyplácanie hotových výdavkov súvisiacich s výkonom správy bolo nezákonné, naopak zo schválenej konečnej správy z 20.2.2008 vyplýva, že tieto výdavky súd schválil, a preto navrhovateľ tvrdením, že vyplácaním preddavkov pokračovalo páchanie disciplinárneho previnenia až do januára 2005 zavádza a úmyselne zamlčuje rozhodujúce vecné dôkazy vyjadrené v schválenej konečnej správe. Ani správca JUDr. H ani žiadny konkurzný veriteľ nespochybnil vyplatenie hotových výdavkov osobitne správkyni Ing. N. Taktiež nie sú ničím podložené tvrdenia navrhovateľa o tom, že by mal sudca zodpovedať za predčasne ukončený terminovaný vklad v Privatbanke, za ktorý si táto uplatnila sankciu vo výške 5.573.819,- Sk. Osobitný správca túto zmluvu uzatváral bez jeho vedomia a tiež predčasné ukončenie vkladu ním ako sudcom odobrené nebolo. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na uznesenie zo dňa 16.11.2005, ktorým bol konkurz zrušený a uložené osobitnej správkyni dokončiť fyzickú a dokladovú inventúru a neodkladne vykonať úkony s viazanosťou úschovy peňažných prostriedkov, ako aj s odovzdaním ich správy likvidátorovi a iné, je uvedený ako záverečný výrok, že toto rozhodnutie je vykonateľné jeho právoplatnosťou. Uvedené rozhodnutie nikdy nenadobudlo právoplatnosť, ani vykonateľnosť. Ing. N ako osobitný správca má samostatnú procesnú a právnu subjektivitu a zodpovednosť vo funkcii správcu, avšak ani jej zodpovednosť v rozsahu tvrdenia uvádzaného navrhovateľom nebola v žiadnom konaní doteraz právoplatne preukázaná. V konečnej správe v uznesení Krajského súdu v B je uvedené, že uvedený sankčný poplatok ako výdavok nebol schválený. Je zrejmé, že banka pri príprave a realizácii zmluvy porušila kogentné ustanovenie, obsahujúce § 33 ods. 1 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnání a správca JUDr. H pretože sa chce vyhnúť vlastnej zodpovednosti za škodu, uplatňuje dodatočne súdnou cestou proti banke vymáhanie bezdôvodného obohatenia, čím sa potvrdzuje, že tzv. nová pohľadávka nevznikla voči Ing. N, ale voči banke. Nie je pravdivé ďalšie tvrdenie navrhovateľa, ktorý uviedol, že z konkurznej podstaty za obdobie vykonávania funkcie osobitného správcu Ing. N ubudlo viac ako 10.000.000,- Sk. Samotný správca JUDr. H tento údaj podstatne zmenil tak, že tvrdenie o škode spôsobenej vynaloženými nákladmi osobitnej správkyni nemá žiadny reálny podklad. Pokiaľ mal nejakým spôsobom ustanovením osobitného správcu obmedziť kompetencie správcu JUDr. H tiež to nie je pravdivé tvrdenie, pretože všetky zásadné činnosti spojené s funkciou správcu mu ostali bez obmedzení. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo uznesenie konkurzného súdu zrušené, podľa tohto chápanie disciplinárnej zodpovednosti podľa navrhovateľa by predpokladalo každé rozhodnutie, ktoré pre vady odvolací súd zrušil. Skončenie pokračovacieho skutku je vždy spojené s vôľou páchatel'a a subjektívnou stránkou. Podľa navrhovateľa disciplinárne previnenie záležalo na inom súdnom rozhodnutí vydanom v dovolacom konaní. Pokiaľ sa odvolanie dotýka aj druhého skutku, pre ktorý mal byť sudca disciplinárne postihnutý, aj tu bol postup prvostupňového disciplinárneho senátu disciplinárneho súdu správny, keď dospel k záveru, že konanie opísané v návrhu nevykazuje znaky závažného disciplinárneho previnenia. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že nerešpektovaním Zákona o konkurze a vyrovnání bola predmetná nehnuteľnosť odpredaná za nižšiu sumu ako bola ponúkaná, čím malo pribudnúť do podstaty o 3.000.000,- Sk viac, avšak sa tak nestalo,

opäť zavádza a prekrúca skutočnosti, pretože predajom pribudlo do konkurznej podstaty nie o 3.000.000,- Sk, ale o viac ako 21.000.000,- Sk. Navyše pri tomto konaní bol rešpektovaný plán speňaženia a zo stanoviska všetkých veriteľov, ako aj správcu konkurznej podstaty vyplýval jednoznačný súhlas s postupom, ktorý sa realizoval, pretože sa realizoval podľa existujúceho plánu speňaženia. Bez vôle veriteľov sa nemohla udiť žiadna zmena v pláne speňaženia a tvrdenia navrhovateľa sú z hľadiska aplikácie Zákona o konkurze a vyrovnaní zmätočné. Navrhovateľ do posúdenia prípadu dodatočne vnáša neodôvodnený formalizmus, nerešpektuje práva účastníkov konania, znevažuje postavenie sudcu ako súdneho úradníka. Na základe všetkých týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového senátu disciplinárneho súdu a zaviazal navrhovateľa k náhrade trov odvolacieho konania.

Odvolací senát disciplinárneho súdu v zmysle § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a príseďiacich, preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že podané odvolanie bolo dôvodné, preto rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo výrokoch, ktorým zastavil pre prvý skutok disciplinárne konanie ako oneskorene podané a oslobodil sudcu spod návrhu na disciplinárne previnenie pre druhý skutok, zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

V zmysle § 115 Zákona o sudcoch a príseďiacich je sudca disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenia a za konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitného predpisu alebo za konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov. Podľa § 129 ods. 7 tretia veta Zákona o sudcoch a príseďiacich, okrem výroku musí rozhodnutie obsahovať aj jeho stručné odôvodnenie a poučenie v odvolaní. V zmysle § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a príseďiacich na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva nič iné. Osobitným predpisom sa v tomto prípade myslí Trestný poriadok. V zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

S prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia postupoval prvostupňový senát disciplinárneho súdu správne, keď skúmal, či svojím konaním sudca JUDr. A M v rozsahu ako bolo opísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného predsedom Krajského súdu v B B aplnil znaky disciplinárneho previnenia alebo závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 Zákona o sudcoch a príseďiacich. Po vykonanom dokazovaní však prvostupňový disciplinárny senát dospel k nesprávnemu, resp. predčasnemu právnemu záveru. Konanie opísané v návrhu ako prvý skutok prvostupňový disciplinárny senát zastavil z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene. Z výroku rozhodnutia vyplynulo, že v tejto časti postupoval súd podľa § 124 písm. a/ Zákona o sudcoch a príseďiacich, avšak z jeho odôvodnenia vyplýva, že posudzoval zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu v zmysle § 118 Zákona o sudcoch a príseďiacich, resp. rozhodol podľa ust. § 124 písm. e/ Zákona o sudcoch a príseďiacich. Podľa § 124 písm. a/ Zákona o sudcoch a príseďiacich disciplinárny senát zastaví konanie, ak zistí, že návrh bol podaný oneskorene alebo vzatý späť. Tu v spojení s § 120 ods. 7 sa skúma, či návrh bol podaný včas, to znamená v lehote 6-tich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať

návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do 4 rokov od ukončenia tohto konania. Z tohto pohľadu je potom odôvodnenie rozhodnutia v rozpore s výrokom rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania. Z odvolania navrhovateľa vyplynulo, že namietal dôvody opísané v rozhodnutí, v zmysle ktorých mala disciplinárna zodpovednosť za konanie sudcu opísaná v návrhu zaniknúť. Poukazoval pritom analogicky na výklad skutku z pohľadu trestného práva. S týmto právnym názorom sa odvolací disciplinárny senát nestotožňuje, pretože v disciplinárnom konaní sa neposudzuje trestnoprávna zodpovednosť. Pokiaľ sa aj na konanie môžu použiť ustanovenia trestného procesu, netýka sa to výkladu trestného činu, čo je predmetom trestného práva hmotného. Samotný Zákon o sudcoch a prísediacich však v § 118 upravuje zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu. § 118 v odseku 2 a 3 upravuje prerušenie premlčania disciplinárneho previnenia a to podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie, o ktorého premlčanie ide a po ňom nasledujúcimi úkonmi disciplinárneho súdu smerujúcimi k ukončeniu disciplinárneho konania alebo ak sa v premlčacej lehote sudca dopustí iného disciplinárneho previnenia. Prerúšením premlčania začína plynúť nová premlčacia lehota. Odvolací disciplinárny senát je toho názoru, že prvostupňový disciplinárny senát sa aplikáciou týchto ustanovení pri hodnotení zániku disciplinárnej zodpovednosti za prvý skutok opísaný v návrhu vôbec nezaoberal. Ako vyplynulo z návrhu, sudca JUDr. M. [redacted] opatrením zo dňa 16. septembra 2004 ustanovil Ing. N. [redacted] za osobitnú správkyňu, hoci nebola zapísaná v zozname správcov a následne opatrením zo dňa 19.1.2005 jej dal súhlas na vyplácanie preddavkov a hotové výdavky súvisiace s výkonom správy. Tiež výtýkal sudcovi pri stanovení osobitného správcu určenie jeho okruhu pôsobnosti, čím mu potom umožnil uzatvoriť v mene úpadcu rámcovú zmluvu o zriaďovaní štruktúrovaných nadlimitných terminovaných vkladov, vložiť 1.6.2005 finančné prostriedky na účet v F. S. [redacted], a.s. (neskôr P. [redacted] a.s.) za nevýhodných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy a následne predčasné ukončenie vkladu zo dňa 7.12.2005 s následkom uplatnenia sankcie zo strany banky vo výške 5.573.819,- Sk. Vo svojom odôvodnení prvostupňový disciplinárny senát len konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol navrhovateľom podaný dňa 14.5.2007. Keďže od tohto termínu uplynuli dva roky, disciplinárna zodpovednosť sudcu zanikla. Navrhovateľ poukazuje na to, že sudcovi nevytýkal len nesprávne ustanovenie Ing. N. [redacted] do funkcie osobitného správcu, ale aj ďalšie konania, ktoré sú v skutku opísané a ktoré nastali po tomto termíne. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prvostupňový disciplinárny senát sa vôbec nezaoberal týmito skutočnosťami a vôbec v rozhodnutí nezdôvodnil, či konanie sudcu opísané v bode I. návrhu považuje za jeden skutok, prípadne či ako jednotlivé skutky hodnotil aj ďalšie konania tam opísané a či sami osebe potom netvorila disciplinárne previnenia, ktorých sa sudca dopustil v premlčacej lehote predchádzajúceho skutku považovaného navrhovateľom za disciplinárne previnenie. S poukazom na všetky tieto skutočnosti potom dospel odvolací disciplinárny senát k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát rozhodol predčasne, keď konanie za tento skutok zastavil s tým, že návrh bol podaný oneskorene. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplynulo, že sudcom boli porušené príslušné ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní minimálne tým, že bola Ing. N. [redacted] ustanovená za osobitného správcu, hoci nebola v zozname pre Krajský súd v B. E. [redacted] zapísaná, udelil jej potom aj také právomoci, ktoré prináležia len správcovi, prípadne mala vykonávať aj činnosť, na ktorú nebola oprávnená (nebola právnikom). Pre porušenie povinnosti nie je podstatné, či správca dal schváliť záverečnú správu, resp. táto bola chybná a súd o tom rozhodol. To nemôže konvalidovať predchádzajúce protiprávne konanie sudcu.

Pokiaľ sa týka druhého skutku uvedeného v návrhu, kde prvostupňový disciplinárny senát konštatoval, že tam opísané konanie sudcu nevykazuje znaky disciplinárneho, resp. závažného disciplinárneho previnenia, a preto spod tohto návrhu sudcu oslobodil, tiež sa s takýmto záverom odvolací disciplinárny senát nestotožnil. Aj tu je nepochybné, že z došlých ponúk (štyroch záujemcov) bolo najvyššie podanie vo výške 4.008.000,- Sk. Jednalo sa o predaj majetku z podstaty mimo dražby a postup, ktorý následne sudca M. zvolil, nevyplýva z príslušných ustanovení Zákona o konkurze a vyrovnaní. Navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, že takýto postup zvolený sudcom zákon nepozná a preto v zmysle § 116 ods. 1 písm. a/, resp. ods. 2 písm. a/ a f/ nerešpektovaním zákonných ustanovení sa dopustil disciplinárneho, resp. závažného disciplinárneho previnenia, pričom ako následok mala byť spôsobená značná škoda. V odôvodnení prvostupňový disciplinárny senát len konštatoval, že škoda nevznikla a celkové konanie sudcu bolo v súlade so záujmami veriteľov. Takýto jeho postup nakoniec bol aj schôdzou veriteľov schválený. Oslobodenie disciplinárne stíhaného sudcu prichádza do úvahy v zmysle § 129 ods. 4 veta prvá v tom prípade, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil, alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať. Prvostupňový disciplinárny senát sa však podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu nevysporiadal s tým tvrdením navrhovateľa, že svojím postupom sudca M. porušil konkrétne ustanovenie Zákona o konkurze a vyrovnaní. Konštatuje len, že konaním sudcu nevznikla škoda a bolo to v súlade so záujmami konkurzných veriteľov. Podľa názoru odvolacieho súdu je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nereaguje na rozsiahlu právnu argumentáciu navrhovateľa, ktorou preukazuje nezákonnosť postupu sudcu. Navrhovateľ má právo na odpoveď na ním nastolené právne otázky a argumenty bez ohľadu na to, či výsledok konania bude podľa jeho predstáv. Senát prvého stupňa posudzoval postup sudcu jednostranne a nekonfrontoval jeho postupy a úvahy so Zákonom o konkurze a vyrovnaní. Za tejto situácie sa javí napadnuté rozhodnutie ako predčasné a v novom konaní sa musí senát prvého stupňa vysporiadať aj s právnymi argumentmi navrhovateľa, ktorými spochybňuje správnosť postupu sudcu. Návrh na disciplinárne konanie je pri tomto skutku založený práve na tom, že sudca nepostupoval v súlade so Zákonom o konkurze a vyrovnaní. V tejto súvislosti je potrebné povedať, že disciplinárny súd môže dôjsť k záveru, že konaním sudcu došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia, avšak vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia je postačujúce samotné prejednanie previnenia a nie je potrebné ukladať žiadne z disciplinárnych opatrení.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací senát rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo výroku, ktorým bolo disciplinárne konanie voči sudcovi JUDr. M. zastavené, ako aj vo výroku, ktorým bol spod návrhu podaného predsedom Krajského súdu v B. P. oslobodený, zrušil a vec vrátil na nové prejednanie prvostupňovému disciplinárnemu senátu.

Pri ďalšom rozhodovaní sa vysporiada prvostupňový disciplinárny senát s tým, či návrh na disciplinárne konanie bol podaný pre skutok opísaný pod bodom I. oneskorene alebo či v danom prípade bola disciplinárna zodpovednosť sudcu premlčaná, resp. je potrebné sa vysporiadať aj s tým, či v konaní nie sú opísané samostatné skutky, či tieto jednotlivito môžu naplňať znaky disciplinárneho previnenia a teda či ich postupným páchaním nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty. S poukazom na povahu skutkového stavu, pre ktorý bol podaný návrh pod bodom I., senát prvého stupňa sa musí vážne zaoberať aj možnosťou postupu podľa § 125 ods. 1 zák. č. 385/2000 o sudcoch a prísediach. Pri druhom skutku je potrebné jednoznačne sa vysporiadať s tým, či konaním sudcu boli porušené konkrétne ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní a prípadne či takýmto konaním bola spôsobená

škoda, resp. sudca nerešpektoval konkrétne ustanovenia zákona, ale jeho konanie nenesie žiadne znaky spoločenskej nebezpečnosti takého stupňa, že by to naplnilo znaky disciplinárneho, resp. závažného disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie o trovách konania odvolací senát zrušil, pretože po zrušení meritórneho rozhodnutia stratilo rozhodnutie o trovách vecný podklad.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 20. apríla 2009

JUDr. Pavol Polka, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť : *Kmeľ*

